

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. III. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621539131312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Hvor sørgeligt Baggers Liv end formede sig, havde det næppe Personlighedsindhold nok til at kunne kaldes en Tragedie: en begavet ung Mand tager Forskud paa Livet og hvirvles ind i et Uføre, som han ikke har Vilje og Styrke nok til at rede sig ud af igen, mens Tid er, og han ender i Elendighed. Hvad der skiller dette Tilfælde fra Tusinder af andre beslægtede, er imidlertid det Temperament, det Gemyt, hvormed den, hvem Historien overgaar, selv oplever den. At Bagger kendte Øjeblikke, da han led sjældige Lidelser, som førte ham Vanvidsafgrunden nær, derom er der ingen Tvivl. At han var sig disse Lidelsers Værd bevidst som Kilde til sin Digtning det er lige saa givet. I sin Svaghed kælede han for sin egen Ulykke og var vel nok tilbøjelig til at overvurdere Nødvendigheden af at falde dybt som en Betingelse for sin Poesis Lødelighed. Og hvor hans Liv bød ham Mulighed for Gysninger i Retning af det brødefulde og uhyggelige, der hagede han sig fast og skabte nyt Passionsstof.

II.

Han begyndte med de højeste Aspirationer. En Tragedie — »*Dronning Christine af Sverrig og Mosaldeschi*« — som udkom i 33, men blev digtet flere Aar før, er i Shakespeares og Schillers Stil. Det var Forfatteren et haardt Stød, at den blev upaaskønnet af Samtiden og kasseret af det kgl. Teater. Til Trods for flere smukke lyriske Partier læses den næppe i sin Helhed med Behag i vore Dage. Hverken den eller et senere historisk Skuespil »*Cromwells Søn*« (efter Scribe), er optaget i dette Udvalg. Endnu en Tragedie, »*Cid*«, — ligeledes fra de første Ungdoms-

III

aar — indleveredes til og kasseredes af Teatret.*) Af Baggers Prosa kan kun »*Min Broders Levnet*» og en Forstudie til denne: »*Erindringer fra et Ungkarls liv i København*» — begge optaget i Udvalget — paakræve Interesse. Det øvrige: nogle smaa Fortællinger, væsentlig med Fortidseerne, er ganske betydningsløst.

Højest naaede Bagger vel nok — trods megen Ujævnhed — som Lyriker, og nærværende Samling byder da ogsaa et fyldigt Udvalg af hans Lyrik.

To Gange har han givet os Programmet for sin Digtning: første Gang i et Indledningsdigt fra 1828 til en paatænkt, men aldrig udgivet Digtsamling. Han kalder det *Prolog*. Anden Gang i Digtet *Til Læsere*, hvormed han indleder Samlingen »Smaadigte«, 1834. Han ser i disse Vers sig selv som den simple Sanger, der jævnt og menneskeligt vil tolke Hjærtets Frygt og Sorg og Haaben, og han nævner *Frihed*, *Fædreland* og *Kærlighed* som den Himmelbro, der har gjort ham til Sanger. Kærligheden ledte ham dybest i Sangens Rige; ogsaa Friheden toner stærkt i hans Digte; sjældnere Fædrelandet.

Vi vil i det følgende gruppere Digtene efter disse tre Motiver.

I alle Baggers Kærlighedsdigte lever Thoras Træk, enten aabenlyst eller under Maske; og tilsammen giver de et Billede af deres Kærlighedshistorie.

Det synes, at Bagger i den første Tid, han kom paa Basnæs, har haft lidt vanskeligt ved at naa til Klarhed over, hvem af Husets smukke unge Døtre han

*) Robert Neiiendam: Carl Baggers Forhold til Teatret. Personalh. Tidsskr. VI. 5 Bind. S. 217.